

Çocukluğum Benim

— saklı bahçe · 21 Ekim 2020

Çocukluğum benim Hiç bitmeyen masalım,
Bazen bir düş krallığında açardım buluttan gözlerimi,

Bazen bir ejderha olurdu yağmur öncesi,
Çoğu zaman savaşçı,
Beyaz atlı bir prens,
Güzel biterdi sonu mutlu olurdu herkes,
Bulutlarımı benim, hem cesur hem büyülü
Çünkü daima masmaviydi gökyüzü..

Tüm dünya benimdi,
Boyumdan da büyük değildi,
Açılmayacak hiç bir kapı yoktu
Ya da açmak umurumda değildi,
Hiç bir şey incitmezdi
Üfleyince geçerdi,
Şefkatli bir okşayış
Dünyalara bedeldi,
Sahtelikler dilsiz, yalanlar kekemeydi,
Doğrular hep gıdıklar
Beni ele verirdi..
En büyük problemim kalanlı bölme,
En karanlığım körebe,
Önümüze gelen engebelere bir tekme,
Hayat çizgilerim tek sek seklik atlayış,
Ondan geriye kadardı en uzun saklanış..

Çocukluğum benim
Hiç bitmeyen yanıam,
Saflığın masumluğun çekip çevirsin beni,
Son model düşlerime binip gaza basarken
Eşlik etsin dünyama umudun küçük eli..
Çocukluğum, özü sözü bir yanıam
Neysen o ol diyen, tekrarlayan sevgiyi,
Hep sevgiyi.. bir sevgiyi.. sil baştan sevgiyi

Aynı yerde takılan bozuk bir kaset gibi..
Çocukluğum benim, sana muhtaç bir yanım
Hep sarıp sarmala hep kucakla beni,
Bağır bütün dünyama ve yine de ki;
Acımadı ki.. Acımadı ki!..

Aslıhan Savaş